

Núm. de Protocol: 2000039/2018
Núm. Rotlle: TSJA-0000017/2019

SENTÈNCIA 5-2020

PARTS :

Apel·lant: Sr. MBM

Representant: Ídem
Advocada: Sra. JOO

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. SVM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sra. Elsa PUIG MUÑOZ
Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, el dotze de juny de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000039/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. MBM va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de GOVERN núm. 231500/2018, de data 7 de març del 2018, per la qual es va desestimar el recurs interposat contra la resolució dictada pel Director del Cos de Banders, que va imposar a l'agent una sanció de 2.000 euros, més la suspensió de la llicència de caça i la inhabilitació per obtenir-la durant tres anys, per haver desplaçat i/o transportat un cap de mufló mascle de manera prohibida.

2.- En la sentència 92/2018, del 10 d'octubre, el Tribunal de Batlles va desestimar la demanda.

3.- En el seu escrit d'apel·lació, l'agent estima en substància:

- la resolució sancionadora ha estat dictada pel Director del Cos de Banders, que és un òrgan manifestament incompetent;

- no pot ser sancionat el transport del cap del mufló degudament anellat, sinó el seu transport sense el sistema de marcatge (anella).

L'agent ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

4.- En la seva contesta el GOVERN estima en substància:

- la resolució va ser dictada per un òrgan competent en virtut de l'Orde ministerial de data 29 d'abril de 2015 de delegació ministerial;

- el mateix agent va reconèixer els fets a la seva demanda, per la qual cosa resulta inexplicable que mantingui que sabia que havia de trucar al Cos de Banders però que no sabia que havia de demanar permís abans de trossejar la peça.

El GOVERN va confirmar els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, es va designar la magistrada ponent. L'agent va sol·licitar l'admissió de determinades proves, que van ser denegades, i van quedar vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

6.- Es va dictar sentència el 27 de juny del 2019, desestimatòria del recurs d'apel·lació interposat per l'agent. Posteriorment, el propi agent va interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, que, a la seva sentència de 9 de novembre del 2019, estimà el recurs en considerar que la denegació de prova no estava prou motivada.

7.- Retornades les actuacions a aquesta Sala, es va dictar aute de 23 de gener de 2020, pel qual es van denegar les proves sol·licitades per l'agent, havent-se atorgat nou termini d'al·legacions a les parts, i han quedat novament les actuacions concloses per sentència.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- No hi ha dubte entre les parts que, després de trossejar un mufló mascle (es va separar el cap del cos), l'agent va transportat el cap, part que duia la corresponent anella de marcatge. L'agent no havia sol·licitat autorització al Cos de Banders per trossejar l'animal abans del seu transport.

Tercer.- La primera qüestió que cal resoldre és la relativa a si la resolució sancionadora es va dictar per un òrgan competent o no, posició, aquesta última, que és la que defensa l'agent.

I sobre aquesta qüestió ja s'ha pronunciat aquesta Sala Administrativa en la sentència 105/2018, dictada en el rotlle 0000057/2018, que la part agent coneix (la cita al seu recurs d'apel·lació), i l'altre que a la mateixa es cita:

*"Aquesta Sala ha precisat els principis generals aplicables en la matèria:
"Escau precisar que una cosa és la delegació de funcions (article 34 del Codi de l'Administració segons resulta de la Llei del Govern) i una altra és la delegació de signatura (article 35 del Codi de l'Administració). I aquesta darrera consisteix, en gran mesura, en un senzill alliberament de tasques materials de l'òrgan delegant vers el seu delegat. Aquest procediment no imposa cap formalisme especial":
Sentència 44-2015 del 19 de juny del 2015."*

Aquests principis s'han d'aplicar en aquest cas.

Als termes de l'article 46 de la Llei 13/2016 del 28 de juliol de caça;

"Article 46. Incoació, tramitació i resolució d'expedients sancionadors

1. Correspon al Cos de Banders la incoació i la tramitació de tots els expedients sancionadors i la resolució dels expedients per infracció lleu i greu.

2. Correspon al ministre competent en matèria de caça, o a la persona per ell delegada, la resolució dels expedients per infracció molt greu. (la negreta és nostra)."

Per conseqüent la llei preveu la possibilitat de la delegació

L'Ordre ministerial del 29-04-2015 pel qual "es delega la signatura dels actes administratius que són competència del Cos de Banders al Sr. MMM, director del Cos de Banders, del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat", disposa :

"Delegar al director del Cos de Banders, Sr. MMM, la signatura dels actes administratius que són competència del Cos de Banders següents:

- 1. Resolucions de sol·licituds.*
- 2. Incoació dels expedients sancionadors i resolució dels mateixos expedients (la negreta és nostra)***
- 3. Contractes administratius.*
- 4. Certificats relatius a dades que consten al Departament esmentat.*
- 5. Documents d'autorització de despesa, compromís i liquidació de les obligacions econòmiques concretes pel Departament esmentat.*
- 6. Les gestions de moviments de crèdits pressupostaris.*
- 7. Tota la correspondència ordinària que s'adreça a empreses subministradores, així com a altres serveis o departaments de l'Administració general o d'entitats parapúbliques."*

Resulta clarament d'aquests texts que el director del Cos de Banders és competent en la matèria, en aplicació de la delegació de signatura firmada pel Ministre."

I les consideracions fetes al recurs d'apel·lació sobre l'esmentada sentència plantegen la discrepància de l'agent sobre la posició d'aquest Tribunal, però no aporten nous arguments que permetin desvirtuar-la.

A l'escrit d'al·legacions presentat el 14 de febrer del 2020, l'agent torna a insistir en aquest punt, i reproduïx al seu escrit dues ordres publicades al BOPA del 30 de maig del 2019 (folis 3 i 4 d'aquest escrit).

Però aquesta al·legació no afegeix res a allò analitzat anteriorment per aquesta Sala Administrativa.

Quart.- L'article 10 de la Llei 13/2016, de caça, estableix que el transport, la importació i l'exportació de les peces de caça i/o la seva carn es desenvolupen per reglament, mentre que l'article 41.2 tipifica com a infracció molt greu desplaçar i/o transportar qualsevol peça d'una manera prohibida.

D'altra banda, l'article 20.1 del Reglament de gestió i caça d'espècies sotmeses al Pla de caça en terreny cinegètic, aprovat per Decret del 28/09/2016 comú –que era vigent en el moment de produir-se els fets-, estableix que en el moment de la captura de la peça atribuïda, es registra, es col·loca i es tanca l'anella o el sistema de marcatge corresponent.

I l'apartat 3 del mateix article disposa que en el cas del mufló, l'anella o sistema de marcatge es col·loca de manera permanent entre el tendó i l'os d'una de les dos potes posteriors de l'animal en cas de transportar l'animal sencer, i que en cas de transportar l'animal trossejat o de transportar-ne únicament algunes parts, el caçador ha d'obtenir, en el moment de la comunicació de la captura, l'autorització corresponent del Cos de Banders abans de trossejar la peça.

És a dir, quan es captura un mufló, existeix la possibilitat del seu transport amb el cos sencer, o bé trossejat –possibilitat que no existeix en el cas del cabirol, que només pot ser transportat sencer o sense les vísceres, però no trossejat-, però si s'opta per trossejar-lo, s'ha d'obtenir autorització abans del seu transport.

A l'últim, l'article 22 del mateix Reglament disposa que queden totalment prohibits la tinença i el transport d'una peça morta sense l'anella o el sistema de marcatge de captura, o amb l'anella o el sistema de marcatge de captura sense la data registrada correctament.

Aquest article s'ha de posar en relació amb el 20 abans citat que, com s'ha vist, estableix l'obligació que en cas de transportar al mufló trossejat o de transportar-ne únicament algunes parts, el caçador hagi obtingut, en el moment de la comunicació de la captura, l'autorització corresponent del Cos de Banders.

L'agent no ho va fer així ja que va procedir a separar el cap del mufló de la resta del cos sense obtenir autorització i seguidament el va traslladar.

Al nou escrit d'al·legacions presentat el 14/02/2020, l'agent porta a col·lació el Decret d'11-04-2018 (BOPA de 18 d'abril del 2018), pel qual es va aprovar el Reglament de gestió i caça d'espècies sotmeses al Pla de caça en terreny cinegètic comú actualment vigent, i el compara amb el Decret del 28-09-2016 d'aprovació del Reglament de gestió i caça d'espècies sotmeses al Pla de caça en terreny cinegètic comú que era vigent en el moment dels fets, tot afirmant que *“en el redactat revisat, el fet de sol·licitar prèviament l'autorització corresponent del cos de banders, en el moment de la captura, per trossejar la peça ha estat deixat en segon pla”*, i considera que cal aplicar retroactivament el nou redactat en aplicació del principi de retroactivitat de les disposicions més favorables.

Tanmateix, també el nou redactat inclou la necessitat d'obtenir autorització prèvia del cos de banders per trossejar la peça abans del seu transport, com de fet ve a reconèixer el propi agent. En efecte, l'art. 20.3 del reglament vigent disposa que en el cas del mufló, l'anella o sistema de marcatge es col·loca de manera permanent entre el tendó i l'os d'una de les potes posteriors de l'animal; que l'animal pot ser transportat sencer o sense les vísceres; que en cas de transportar l'animal trossejat o de transportar-ne únicament algunes parts, és obligatori que es transporti el cap de l'animal anellat a la pell de manera permanent, i que el caçador ha de comunicar la captura al Cos de Banders i obtenir-ne prèviament l'autorització corresponent per poder deixar les restes de l'animal al medi. I l'apartat 4 del mateix article 21 disposa que no es pot desplaçar la captura sense que estigui anellada o marcada i sense que l'anella o el sistema de marcatge tinguin registrada la data de captura. En definitiva, actualment tampoc no es pot traslladar únicament el cap del mufló sense haver obtingut l'autorització prèvia dels banders.

Aquesta circumstància referma la decisió d'aquesta Sala de no admetre la prova sol·licitada per l'agent, concretament la certificació sobre les reunions mantingudes entre representats de la Federació andorrana de caça i pesca i el cos de banders en relació a la proposta de modificació del reglament, prova amb la qual sembla que es pretenia provar que l'Administració podia estar conforme amb deixar sense efecte la necessitat d'autorització prèvia del Cos de Banders per trossejar i traslladar un mufló.

De fet, aquesta previsió és del tot lògica ja que en els muflons l'anella es posa a una de les potes, la qual cosa comporta que únicament pel cap, l'animal no pugui ser identificat.

Per això, cal confirmar la sentència del Tribunal de Batlles compte tingut que a la vegada confirma la sanció imposada a l'agent, en atenció a que aquesta s'ajusta a dret.

No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. MBM.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de GOVERN núm. 231500/2018, de data 7 de març del 2018, per la qual es va desestimar el recurs interposat contra la resolució dictada pel Director del Cos de Banders, que va imposar a l'agent una sanció de 2.000 euros; la suspensió de la llicència de caça i la inhabilitació per obtenir-la durant tres anys per haver desplaçat i/o transportat un cap de mufló mascle de manera prohibida, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.